

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2016/40/717

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van mevrouw [naam], appellante, woonachtig te [naam], gericht tegen het besluit van de BSA-commissie van de Faculteit der Aard- en Levenswetenschappen, verweerster, om appellante een negatief studieadvies toe te kennen.

I. Loop van het geding

Op 30 augustus 2016 is namens appellante door de gemachtigde, mevrouw mr. M.M. de Roon, beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 18 augustus 2016. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk. Tegelijk met het indienen van het beroepschrift verzoekt de gemachtigde een voorlopige voorziening te treffen. De Voorzitter van het College besluit op 2 september 2016 dit verzoek niet in behandeling te nemen, maar het beroep versneld te behandelen. De Voorzitter verzoekt verweerster op korte termijn een verweerschrift in te dienen. Verweerster heeft op 7 september 2016 een schikkingsgesprek met appellante gevoerd, maar heeft naar aanleiding van dit gesprek geen aanleiding gezien om haar besluit te herzien. Verweerster dient op 8 september 2016 een verweerschrift in. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 16 september 2016. Appellante is in persoon verschenen samen met haar gemachtigde, mr. M.M. de Roon. Verweerster werd vertegenwoordigd door mevrouw dr. P.A.C.M. de Boer, mevrouw mr. F.Y. Alhafaji en de heer dr. M.P. Bokhorst, allen lid van de BSA-commissie. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante heeft in het afgelopen studiejaar onvoldoende studieresultaten behaald om een positief studieadvies te krijgen. Als reden daarvoor meldt appellante dat persoonlijke omstandigheden haar verhinderden optimaal te studeren. Appellante studeert sinds 2013 Gezondheidswetenschappen. In augustus 2014 is aan appellante een negatief studieadvies toegekend, omdat zij minder dan 42 EC had behaald, te weten 36 EC. Appellante heeft alsnog haar studie mogen voortzetten, omdat zij heeft aangetoond dat persoonlijke omstandigheden haar verhinderden optimaal te studeren. De omstandigheid betreft faalangst. Daarnaast was er zowel bij appellante als in het gezin waartoe appellante behoort, sprake van ziekte. Appellante onderging twee operaties. De revalidatie die daarop volgde, is niet verlopen, zoals verwacht. Ook in het tweede studiejaar heeft appellante te kampen gehad met persoonlijke omstandigheden. Om die reden is haar in juni 2015 uitstel verleend van het studieadvies. In het studiejaar 2015-2016 heeft

appellante nog de gevolgen ondervonden van de omstandigheden. Inmiddels heeft appellante stappen gezet om de gevolgen van de persoonlijke omstandigheden zoveel mogelijk te beperken. Zij heeft een cursus voor haar faalangst gevolgd en is zelfstandig gaan wonen.

Appellante heeft vanwege de hier bedoelde omstandigheden een toekenning uit de Regeling Financiële Ondersteuning Studenten gekregen. Zij is van mening dat een negatief studieadvies hier haaks op staat. Tot slot wijst appellante erop dat het besluit haar een negatief studieadvies toe te kennen niet is gemotiveerd.

Verweerster wijst erop dat appellante reeds twee keer uitstel heeft gekregen van het bindend studieadvies. In augustus 2015 is met appellante een studieplan voor het eerste semester van het studiejaar 2015-2016 opgesteld. Appellante blijkt van het studieplan te zijn afgeweken: zij heeft tweedejaarsvakken gevolgd naast de nog resterende eerstejaarsvakken, en zij is parttime blijven werken.

In het studiejaar 2015-2016 heeft appellante driemaal contact opgenomen met de studieadviseur. Geen van deze contacten betrof het opstellen van een nieuw studieplan, maar het ging om de wijzigingen in de BSA-regeling en de mogelijkheid voor een extra tentamen. Appellante heeft geen persoonlijke omstandigheden aan de orde gesteld.

Verweerster begrijpt dat appellante in het studiejaar 2015-2016 revalideerde, maar ziet niet in dat de revalidatie haar verhinderde eerstejaarsvakken te volgen, zodat ze in augustus 2016 aan de norm voor een positief studieadvies zou hebben voldaan.

III. Standpunten van partijen

Appellante zet uiteen dat zij herhaaldelijk met de studieadviseur overleg heeft gehad over de voortgang van haar studie. In dat kader zijn er studieplannen gemaakt. Appellante heeft zich daarbij gericht op eerstejaarsvakken. Indien geen eerstejaarsvakken werden aangeboden die appellante nog moest afronden, dan volgde zij tweedejaarsvakken. Dat bleek echter te zwaar te zijn. Ook heeft appellante overlegd met de studentendecaan.

Appellante erkent dat in het studiejaar 2015-2016 in mindere mate sprake was van persoonlijke omstandigheden. In de eerste helft van dat studiejaar revalideerde appellante echter, waardoor zij niet optimaal kon studeren. Ter zitting benadrukt appellante de bijwerkingen van het gebruik van haar medicijnen in die periode, die haar belemmerden om goed te kunnen studeren. De behandelingen worden nog voortgezet, hoewel in een lagere frequentie.

Appellante zet uiteen dat het werk dat zij naast de studie doet, 2 à 6 uren per week in beslag neemt. Appellante werkt alleen als zij zich daartoe in staat acht.

Verweerster vraagt zich af of appellante zich naar vermogen heeft ingezet. Verweerster zet vraagtekens bij het causale verband tussen de omstandigheden en de studieresultaten van appellante. Zij wijst erop dat appellante niet altijd de afspraken uit het studieplan volgde, maar andere vakken volgde. Verder heeft verweerster geconstateerd dat appellante wel kans zag naast haar studie te werken. Verweerster vraagt zich af of appellante wel geschikt is voor de opleiding.

IV. Overwegingen van het College

Op grond van artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur uiterlijk aan het einde van het eerste jaar van inschrijving of aan het eind van een volgend studiejaar in geval van persoonlijke omstandigheden, zolang het eerste cursusjaar ('propedeuse') niet succesvol is afgerond, aan het advies over de voortzetting van de studie een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. In artikel 2.1 van de Uitvoeringsregeling WHW is een limitatieve opsomming te vinden van omstandigheden die aanleiding kunnen zijn af te zien van een negatief bindend studieadvies. Voor het maken van een uitzondering op de regeling van het bindend studieadvies op grond van deze omstandigheden is bovendien vereist dat tussen het bestaan van die omstandigheden en de studievertraging een causaal verband bestaat. Het ligt voorts op de weg van de student het bestaan van omstandigheden, zoals bedoeld in de Uitvoeringsregeling WHW, en genoemd causaal verband voldoende aannemelijk te maken.

Het College van Beroep stelt voorop dat andere terzake aangevoerde gronden dan ziekte en functiestoornissen geen persoonlijke omstandigheden betreffen in de zin van art. 2.1 van de Uitvoeringsregeling WHW en derhalve geen rol mogen spelen in het oordeel of een negatief bindend studieadvies achterwege dient te blijven. Appellante had kunnen en moeten weten dat zij de vakken behorend tot het eerste studiejaar voorrang had behoren te geven boven de vakken uit hogere studiejaren. Ook het beroep op het vertrouwen dat appellante meent te mogen ontleen aan de toekenning van een bijdrage op grond van de Regeling Financiële Ondersteuning Studenten, gaat niet op, aangezien zulks buiten het beoordelingskader van art. 2.1 van de Uitvoeringsregeling WHW valt. De vraag van verweerster of appellante mogelijk niet geschikt is voor deze opleiding, valt eveneens buiten het beoordelingskader van de persoonlijke omstandigheden. Wellicht ten overvloede merkt het College op dat het aantal keren dat appellante een vergelijkbaar verzoek heeft ingediend evenmin relevant is.

Ingevolge art. 2.1, onderdeel a, van de Uitvoeringsregeling WHW is ziekte van de betrokkene een van de persoonlijke omstandigheden waarop terzake een beroep kan worden gedaan. Ingevolge onderdeel b van dit artikel moeten ook lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornissen van betrokkene als dergelijke persoonlijke omstandigheden worden aangemerkt. Het oordeel van verweerster dat appellante van het verband tussen haar ziekte, met inbegrip van de gevolgen van de operaties en het medicijngebruik, en de studievertraging geen of onvoldoende blijk heeft gegeven, acht het College onvoldoende onderbouwd. Het College constateert dat de beslissing van verweerster in dezen niet voorzien is van een voldoende draagkrachtige motivering. Het College acht het beroep van appellante derhalve gegrond.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden beslissing. Het College van Beroep draagt verweerster op opnieuw een beslissing te nemen op het verzoek van appellante, en wel binnen twee weken na het bekendmaken van deze uitspraak, met inachtneming van de overwegingen van het College.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 7 oktober 2016 door prof. mr. dr. F.J. van Ommeren, voorzitter, prof. dr. L.H. Hoek, mevrouw I. Messoussi, de heer F. Öksüz, prof. dr. H.A. Verhoef, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

prof. mr. dr. F.J. van Ommeren,
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 46,-.